

Многопочетни Доброжелателю!

Тъзи нашъ, ако ни се дозволи да ѝ назовемъ, Критикъ връхъ Грам. за новобългарския езикъ отъ Г. Ив. Н. Момчилова, побудени повечето отъ Васъ и други приятели, ний написахме по лекции-тъ и съчинения-та, които сме слушали отъ прочутиятъ по ученостъ-тъ и неуморното си трудолюбие Сръбски книжевникъ, нашия професоръ Г. Гуро Даничичъ. Не малко послужихме ся и отъ *Formenlehre der altslovenischen Sprache von Franz Miklosich*. Съ каквъ цѣль? — Единствено дано и азъ, посвѣтенъ за днесъ, колко и недостоеенъ, на работъ отъ просвѣтъ, принесъ нѣкожъ полъ нарочно въ обработване-то на най драгоцѣнъ-та залога отъ отци-тъ ни — на езика. И, нека ъе вамъ за честъ, многопочетни учителю, ако ся принесе нѣкоя полза отъ тѣсъ работица. Че вий сте, който мя прѣви заучихте на граматика, вий сте, който ми вдѣхнахте желанье за повисоко образование, вий сте, който ми давахте за дълги години мѣдри-тъ свѣти, толкосъ нуждни за единъ младъ на наука, вий сте, който мя насръдчихте и разноски пружихте да ся напечататъ тѣзи бележки. И приѣмнете, моля въ ся съ благодарение туй почитаніе, което ви поднасямъ чрѣзъ посвѣтенъ-тъ критикъ на многопочетното ви име. Истина, тѣзи бѣлѣжки щѣтъ повлѣкѣтъ нѣгли и много викове, но и тѣзи викове, подигнати връхъ дѣло-то, което иматъ за прѣдмѣтъ наши-тъ бележки, ще носятъ печать на хубави разисквания, а ~~на~~ туй нѣщо вий трѣбва само да ся радвате. Най после, не сте ли вий онзи горѣщъ приятель на народна-та ни Книжнина, който мя толкосъ убѣдително свѣтвахте, да не гледаме празни-тъ викове, но по силъ да *принасяме на олтаръ-тъ на българска-та просвѣта*? Оттука азъ и не зехъ въ видъ несмислени-тъ на-